

Del af dem have ganske vist noget tilsvarende, idet der i sin Tid er tillagt Kristiania Universitet en Del Forder, som ere stykkede ud i forskellige Lodder, de saakaldte „Professorsløkker“, hvoraf de Professorer, der opnaa en saadan „Løkke“, have 600 Kr. aarlig. Men det er i alt Fald kun det halve af det, som Professorerne faa her i Huslejegodtgørelse, og det er heller ikke saa mange. Men dertil kommer, at jeg ved ikke rettere, end at Kristiania er et nok saa dyrt Sted at lebe i som København. Og hvad Forholdene i Sverige angaa, maa jeg tilstaa, at jeg kender ikke til, om de svenske Professorer have noget tilsvarende til Huslejegodtgørelserne, men jeg tvivler i høj Grad paa det, og i saa Fald forandrer det jo ogsaa Sagen en hel Del. De Lønninger, vi ville give, ere jo, som et æret Medlem for lidt siden ophlyste, i Gennemsnit en 5000 Kr. i Penge, men saa kommer dertil Huslejegodtgørelserne, der for den største Halvdel af Professorerne altsaa forøger dette med 1,200 Kr. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at Universitetet kan vente at faa mere i Lønninger her fra Folketinget, og navnlig tror jeg ikke, det paa nogen Maade kan vente at faa det i den kommende Tid. Vi staa, som vi alle vide, med en Statskasse, hvori der er en ret antagelig Ebbe, og jo mere Statskassen tømmes, des vanskeligere vil det ganske sikkert blive at komme til større Forøgelse i Lønninger, der dog have det Omfang, som disse Lønninger have her. At vort Universitet skulde blive ringere i Rang end de andre nordiske Universiteter, fordi Lønningerne ikke ere ganske de samme som i Norge og Sverige, tror jeg ikke paa. Jeg tror ikke, at et Universitets Rang egentlig bestemmes efter Hensyn til Professorernes Lønninger. Jeg tror, den bestemmes efter den Samling Videnskabsmænd og deres Dygtighed, som findes der, og ikke efter, hvor meget de have i Løn, og jeg tror ingenlunde, man kan sige, at Dygtigheden staa i Forhold til Lønningerne.

Over for det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) skal jeg bemærke, at jeg ikke tror, det ærede Medlem gjorde denne Sag og flere andre Sager, som han nævnte, nogen stor Tjeneste ved den Holdning, han indtog. Men jeg antager heller ikke, at han i Øjeblikket gør dem nogen stor Fortræd ved denne sin Holdning. Det ærede Medlem talte i Dag, som han jo plejer at tale, som om han endnu stod paa Ministerpladsen, men jeg glæder mig over for dette Spørgsmaal som over for andre, der hænge sammen dermed, over, at det ærede Medlem holdt sin Tale her og ikke

fra Ministerpladsen, thi det Standpunkt, han staa paa, er jo saaledes, at han i Virkeligheden ikke brød sig om denne Lov, saaledes som den vil blive. Det sagde han nu, det var egentlig ikke noget at tage imod. Havde han været Minister, frygter jeg for, at han heller ikke havde kunnet tage imod en saadan Lov, og at han derfor heller ikke havde kunnet medvirke til, at vi fik ogsaa de andre Love, der nu er Udsigt til at faa gennemførte i denne Samling. Det ærede Medlem mente navnlig, at det var uretfærdigt, at man her tog Universitetet og Landbohøjskolen, og at man ikke med det samme i denne Samling fik gennemført Lovforslagene om Lønninger ved polyteknisk Lærestalt o. s. v. Ja, i den Tid det ærede Medlem var Minister og stillede sig paa det Standpunkt, han staa paa, lykkedes det jo desværre slet ikke at gennemføre nogle af alle disse Love, og mig forekommer det, at det er dog ret godt, set fra alle Sider, at noget af det, der saaledes foreligger, kan gennemføres. Naar det ærede Medlem særlig mente, at Industrien og Røbstæderne maatte føle sig brøstholdne ved den Fremgangsmaade, vi her fulgte, tror jeg ikke, det er Tilfældet. Jeg tror, at Industrien og Røbstæderne lige saa vel som Landbruget og hele Befolkningen er bedst tjent med, at der overhovedet er Gang i Tingene, og at ingen er tjent med, at alting staaar stille, fordi man stiller sig paa saa afgjorte og stive Standpunkter, at intet kan komme igennem. Det ærede Medlems Bemærkninger om, at Udvalget er Løven, og at Forslaget her er en barberet Buddel, skænker jeg ham.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Jeg ønsker blot at gøre gældende over for det ærede Medlem, at naar han henviste til Huslejeportionerne ved Universitetet og til, at de i Mellemtiden fra 1871 ere blevne forhøjede, skyldes dette det særlige Hensyn, at adskillige af disse Huslejeportioner ere traadte i Stedet for tidligere Boliger in natura, hvis Værdi maa siges at være steget saa meget i den mellemiggende Tid, at den tidligere Huslejeopdtørelse ikke var tilstrækkeligt Bederlag for, hvad der var taget fra Professorerne, fordi Universitetet trængte til disse Bygninger til andre Djemed. Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at netop af Hensyn til denne Forandring undlod jeg at